

може да се опредѣли само приблизително⁹³). Сведения за този кръстоносенъ походъ, обаче, сж запазени и у нѣкои западни писатели⁹⁴). Историята на споменатия кръстоносенъ походъ, който трѣбва да бжде датиранъ къмъ 1239—1240 г., показва голѣмата гѣвкавость въ политиката на Иванъ Асѣня II. Българскиятъ владѣтель не пожелалъ да се опѣлчи срещу насоченитѣ противъ никейцитѣ кръстоносци, а дори ги използвалъ за разслабването на никейската империя. Къмъ това време трѣбва да се отнесе краткото известие на единъ маджарски документъ, откритъ неотдавна отъ италианския историкъ G. Soranzo въ Венецианския държавенъ архивъ (Archivio di Stato). Това е единъ списъкъ на предмети, закупени отъ маджарския кралъ, съ обозначение на тѣхната стойностъ и, често, на тѣхното предназначение⁹⁵). Въ този списъкъ, между другото, е казано: *Item X vulnas gancu pro II marcis et dimidia, quas dedit nunciis de Bulgaria*⁹⁶). Издателятъ датира документа къмъ 1241 год. Ако това датиране е точно, трѣбва да се заключи, че презъ последнитѣ две години отъ царуването на Иванъ Асѣня II, вѣроятно въ свръзка съ похода на Балдуина II, въ двора на маджарския кралъ сж идвали български пратеници, които сж били щедро надарени.

⁹³) Този разказъ е даденъ преди указанието за брака на Иванъ Асѣня II съ Ирина Комнинъ (вж. Астор, *ib.*, p. 60, 10 sqq.). Heisenberg, *ib.*, pp. 58—59, е отнесълъ приблизително събитието къмъ 1241 год., Иречекъ, *п. с.*, с. 199, къмъ 1240 г., а Никовъ, *п. с.*, сс. 109, III — къмъ лѣтото 1239 г.

⁹⁴) Вж., напр., *Chronica Univ. Mettensis* (изд. Pertzt, MGH, SS XXIV, p. 521, 20—21), къмъ 1238 г. (споредъ други ржкописи 1239 и 1240 гг.): *Imperator [Balduinus] Constantinopolitanus cum multis baronibus et aliis cruce signatis de Francia Constantinopolim vadit.* Вж. у К. Иречекъ, История на българитѣ. Поправки и добавки (София 1940), с. 176 ; с. 173 — сведенията на Ph. Mouskès за Балдуиновия походъ. Обстойни данни за този походъ сж дадени у А. Μηλιαράκη, *Ιστορία του βασιλείου της Νικαίας και του δεσποτάτου της Ηπείρου*, pp. 334—339; споредъ него, Балдуинъ II потеглилъ отъ Франция съ 60,000 души войници (броятъ изглежда, по негово мнение, твърде преувеличенъ: *λίαν ἐξωυκμένους!*) презъ лѣтото 1239 г. и се явилъ въ Цариградъ презъ м. декемврий сжщата година. Походътъ срещу Чорлу се отнася къмъ пролѣтътъ 1240 г. (*ib.*, p. 338). Вж. *ib.*, p. 339 п. 2, едно указание за отношенията съ българитѣ.

⁹⁵) Вж. G. Soranzo, *Acquisti e debiti di Bela IV Re d'Ungheria* (= *Aevum*, VIII. fasc. 2—3. 1934, pp. 343—356), p. 353; ср. моята бележка въ ИзвБИД-во, XV—XVI. 1937, с. 264.

⁹⁶) За marca вж. A. Bartol, *Glossarium mediae et infimae latinitatis regni Hungariae* (Lipsiae 1901), s. v.